

Dziennik Urzędowy C 194

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 54

2 lipca 2011

Powiadomienie nr

Spis treści

Strona

IV *Informacje*

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2011/C 194/01

Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* Dz.U. C 186 z 25.6.2011.....

1

V *Ogłoszenia*

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2011/C 194/02

Sprawa C-147/08: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 10 maja 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeitsgericht Hamburg — Niemcy) — Jürgen Römer przeciwko Freie und Hansestadt Hamburg (Równe traktowanie w zakresie zatrudnienia i pracy — Ogólne zasady prawa Unii — Artykuł 157 TFUE — Dyrektywa 2000/78/WE — Zakres stosowania — Pojęcie „wynagrodzenia” — Wyłączenia — Zakładowy system emerytalny w formie uzupełniającego świadczenia emerytalnego dla byłych pracowników wspólnot lokalnych i pozostałych przy życiu członków ich rodzin — Metoda obliczania tego świadczenia emerytalnego uprzywilejowująca świadczeniobiorców pozostających w związku małżeńskim w stosunku do świadczeniobiorców pozostających w zarejestrowanym związku partnerskim — Dyskryminacja ze względu na orientację seksualną) .....

2

PL

Cena:
3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

2011/C 194/03	Sprawy połączone C-230/09 i C-231/09: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 5 maja 2011 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Bundesfinanzhof — Niemcy) — Hauptzollamt Koblenz przeciwko Kurtowi Etlingowi, Thomasowi Etlingowi (C-230/09), Hauptzollamt Oldenburg przeciwko Theodorowi Aissenowi, Hermannowi Rohaanowi (C-231/09) (Rolnictwo — Sektor mleka i przetworów mlecznych — Rozporządzenie (WE) nr 1788/2003 — Opłata wyrównawcza w sektorze mleka i produktów mlecznych — Rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 — Systemy pomocy bezpośredniej w ramach wspólnej polityki rolnej — Przeniesienie indywidualnych ilości referencyjnych — Wpływ na obliczanie opłaty wyrównawczej — Wpływ na obliczanie premii mlecznej)	3
2011/C 194/04	Sprawa C-391/09: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 12 maja 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vilniaus miesto 1 apylinkės teismas — Republika Litewska) — Malgožata Runevič-Vardyn, Łukasz Vardyn przeciwko Vilniaus miesto savivaldybės administracija, Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija, Valstybinė lietuvių kalbos komisija, Vilniaus miesto savivaldybės administracijos Teisės departamento Civilinės metrikacijos skyrius (Obywatelstwo Unii — Swoboda przemieszczania się i pobytu w państwach członkowskich — Zasada niedyskryminacji ze względu na przynależność państwową — Artykuły 18 TFUE i 21 TFUE — Zasada równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne — Dyrektywa 2000/43/WE — Uregulowanie krajowe wymagające zapisu imion i nazwisk osób fizycznych w aktach stanu cywilnego w formie zachowującej reguły pisowni właściwe dla języka urzędowego)	4
2011/C 194/05	Sprawa C-543/09: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 5 maja 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht — Niemcy) — Deutsche Telekom AG przeciwko Bundesrepublik Deutschland (Łączność elektroniczna — Dyrektywa 2002/22/WE — Artykuł 25 ust. 2 — Dyrektywa 2002/58/WE — Artykuł 12 — Świadczenie usług biura numerów i spisów abonentów telefonicznych — Nałożony na przedsiębiorstwo przydzielające numery telefoniczne obowiązek przekazania innym przedsiębiorstwom posiadanych przez siebie danych dotyczących abonentów przedsiębiorstw trzecich)	5
2011/C 194/06	Sprawa C-107/10: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 12 maja 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administrativen sad Sofia-grad — Bułgaria) — Enel Maritsa Iztok 3 AD przeciwko Direktor „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto” NAP (Odesłanie prejudycjalne — Podatek VAT — Dyrektywy 77/388/EWG i 2006/112/WE — Zwrot — Termin — Odsetki — Potrącenie — Zasada neutralności podatkowej i zasada proporcjonalności — Ochrona uzasadnionych oczekiwań)	5
2011/C 194/07	Sprawa C-144/10: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 12 maja 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kammergericht Berlin — Niemcy) — Berliner Verkehrsbetriebe (BVG), Anstalt des öffentlichen Rechts przeciwko JPMorgan Chase Bank N.A., Frankfurt Branch (Jurysdykcja w sprawach cywilnych — Artykuł 22 pkt 2 i art. 27 rozporządzenia (WE) nr 44/2001 — Jurysdykcja wyłączna sądów państwa miejsca siedziby w zakresie sporów dotyczących ważności decyzji organów spółek — Zakres — Wszczęte przez osobę prawną prawa publicznego postępowanie o stwierdzenie nieważności porozumienia z uwagi na zarzuconą nieważność decyzji jej organów dotyczących zawarcia tego porozumienia — Zawisłość sporu — Obowiązek zawieszenia postępowania przez sąd, do którego później wniesiono powództwo — Zakres)	6
2011/C 194/08	Sprawy połączone C-201/10 i C-202/10: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 5 maja 2011 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Finanzgericht Hamburg — Niemcy) — Ze Fu Fleischhandel GmbH (C-201/10), Vion Trading GmbH (C-202/10) przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Jonas (Rozporządzenie (WE, Euratom) nr 2988/95 — Ochrona interesów finansowych Unii Europejskiej — Artykuł 3 — Zwrot refundacji wywozowej — Trzydziestoletni okres przedawnienia — Zasada przedawnienia stanowiąca część ogólnego prawa cywilnego państwa członkowskiego — Stosowanie „w drodze analogii” — Zasada pewności prawa — Zasada ochrony uzasadnionych oczekiwań — Zasada proporcjonalności)	7

2011/C 194/09	Sprawa C-294/10: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 12 maja 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākās tiesas Senāts — Republika Łotewska) — Andrejs Eglītis, Edvards Ratnieks przeciwko Latvijas Republikas Ekonomikas ministrija (Transport lotniczy — Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 — Artykuł 5 ust. 3 — Odszkodowanie dla pasażerów w przypadku odwołania lotu — Zwolnienie z obowiązku odszkodowania w przypadku nadzwyczajnych okoliczności — Podjęcie przez przewoźnika lotniczego wszelkich racjonalnych środków w celu uniknięcia nadzwyczajnych okoliczności — Rozplanowanie zasobów we właściwym czasie, tak aby można było zapewnić lot po ustaniu takich okoliczności)	7
2011/C 194/10	Sprawa C-479/10: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 10 maja 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Szwecji (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Środowisko — Dyrektywa 1999/30/WE — Kontrola zanieczyszczeń — Wartości dopuszczalne stężenia PM ₁₀ w otaczającym powietrzu)	8
2011/C 194/11	Sprawa C-128/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 14 marca 2011 r. — UsedSoft GmbH przeciwko Oracle International Corp.	8
2011/C 194/12	Sprawa C-165/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Najvyšším súdom Slovenskej republiky (Republika Słowacka) w dniu 4 kwietnia 2011 r. — Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky przeciwko Profitube spol. sro	9
2011/C 194/13	Sprawa C-173/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 8 kwietnia 2011 r. — Football Dataco Ltd, Scottish Premier League Ltd, Scottish Football League i PA Sport UK Limited przeciwko Sportradar GmbH (spółce z siedzibą w Niemczech) i Sportradar AG (spółce z siedzibą w Szwajcarii)	10
2011/C 194/14	Sprawa C-177/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulio tis Epikrateias (Grecja) w dniu 15 kwietnia 2011 r. — Syllogos Ellinon Poleodomon kai Chorotakton przeciwko 1) Ypourgos Perivallontos, Chorotaxias kai Dimosion Ergon, 2) Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon i 3) Ypourgos Esoterikon, Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis	10
2011/C 194/15	Sprawa C-209/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulio tis Epikrateias (Grecja) w dniu 4 maja 2011 r. — Sportingbet PLC przeciwko Ypourgos Politismou, Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon	11
Sąd		
2011/C 194/16	Sprawa T-423/07: Wyrok Sądu z dnia 19 maja 2011 r. — Ryanair przeciwko Komisji (Pomoc państwa — Konkurencja — Nadużycie pozycji dominującej — Sektor lotniczy — Wyłączność na korzystanie z terminalu 2 w porcie lotniczym w Monachium — Skarga na bezczynność — Zajęcie stanowiska przez Komisję — Umożnienie postępowania — Obowiązek działania — Brak)	12
2011/C 194/17	Sprawa T-502/07: Wyrok Sądu z dnia 18 maja 2011 r. — IIC-Intersport International przeciwko OHIM — McKenzie (McKENZIE) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego McKENZIE — Wcześniejsze, graficzny i słowny, wspólnotowe znaki towarowe McKINLEY — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94) (obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009))	12

2011/C 194/18	Sprawa T-207/08: Wyrok Sądu z dnia 18 maja 2011 r. — Habanos przeciwko OHIM — Tabacos de Centroamérica (KIOWA) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego KIOWA — Wcześniejsze graficzne, krajowy i wspólnotowy, znaki towarowe COHIBA — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Brak podobieństwa oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)).....	13
2011/C 194/19	Sprawa T-580/08: Wyrok Sądu z dnia 19 maja 2011 r. — PJ Hungary przeciwko OHIM — Pepekilló (PEPEQUILLO) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego PEPEQUILLO — Wcześniejsze słowne i graficzne krajowe i wspólnotowe znaki towarowe PEPE i PEPE JEANS — Przywrócenie stanu poprzedniego — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Podobieństwo towarów — Artykuł 78 rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 81 rozporządzenia (WE) nr 207/2009) — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 207/2009)).....	13
2011/C 194/20	Sprawa T-376/09: Wyrok Sądu z dnia 18 maja 2011 r. — Glenton España przeciwko OHIM — Polo/Lauren (POLO SANTA MARIA) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego POLO SANTA MARIA — Wcześniejszy graficzny znak towarowy Beneluxu przedstawiający sylwetkę gracza polo — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)	14
2011/C 194/21	Sprawa T-81/10: Wyrok Sądu z dnia 19 maja 2011 r. — Tempus Vade przeciwko OHIM — Palacios Serrano (AIR FORCE) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego AIR FORCE — Wcześniejsze słowny i graficzne krajowe i wspólnotowe znaki towarowe TIME FORCE — Względne podstawy odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Brak podobieństwa oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 207/2009)).....	14
2011/C 194/22	Sprawa T-206/11: Skarga wniesiona w dniu 4 kwietnia 2011 r. — COMPLEX przeciwko OHIM — Kajometal (KX)	14
2011/C 194/23	Sprawa T-207/11: Skarga wniesiona w dniu 8 kwietnia 2011 r. — EyeSense przeciwko OHIM — Osypka Medical (ISENSE)	15
2011/C 194/24	Sprawa T-216/11: Skarga wniesiona w dniu 18 kwietnia 2011 r. — Progust, SL przeciwko OHIM — Sopralex & Vosmarques (IMPERIA)	15
2011/C 194/25	Sprawa T-219/11: Skarga wniesiona w dniu 15 kwietnia 2011 r. — José Luis Otero González przeciwko OHIM — Apli-Agipa (AGIPA)	16
2011/C 194/26	Sprawa T-220/11: Skarga wniesiona w dniu 18 kwietnia 2011 r. — TeamBank przeciwko OHIM — Fercredit Servizi Finanziari (f@ir Credit)	16
2011/C 194/27	Sprawa T-223/11: Skarga wniesiona w dniu 20 kwietnia 2011 r. — Siemens przeciwko Komisji	17
2011/C 194/28	Sprawa T-224/11: Skarga wniesiona w dniu 21 kwietnia 2011 r. — Caventa przeciwko OHIM — Anson's Herrenhaus (BERG)	17
2011/C 194/29	Sprawa T-225/11: Skarga wniesiona w dniu 21 kwietnia 2011 r. — Caventa przeciwko OHIM — Anson's Herrenhaus (BERG)	18

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

(2011/C 194/01)

Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej

Dz.U. C 186 z 25.6.2011.

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 179 z 18.6.2011.

Dz.U. C 173 z 11.6.2011.

Dz.U. C 160 z 28.5.2011.

Dz.U. C 152 z 21.5.2011.

Dz.U. C 145 z 14.5.2011.

Dz.U. C 139 z 7.5.2011.

Teksty te są dostępne na stronach internetowych:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 10 maja 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeitsgericht Hamburg — Niemcy) — Jürgen Römer przeciwko Freie und Hansestadt Hamburg

(Sprawa C-147/08) ⁽¹⁾

(Równe traktowanie w zakresie zatrudnienia i pracy — Ogólne zasady prawa Unii — Artykuł 157 TFUE — Dyrektywa 2000/78/WE — Zakres stosowania — Pojęcie „wynagrodzenia” — Wyłączenia — Zakładowy system emerytalny w formie uzupełniającego świadczenia emerytalnego dla byłych pracowników wspólnot lokalnych i pozostałych przy życiu członków ich rodzin — Metoda obliczania tego świadczenia emerytalnego uprzywilejowująca świadczeniobiorców pozostających w związku małżeńskim w stosunku do świadczeniobiorców pozostających w zarejestrowanym związku partnerskim — Dyskryminacja ze względu na orientację seksualną)

(2011/C 194/02)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Arbeitsgericht Hamburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Jürgen Römer

Strona pozwana: Freie und Hansestadt Hamburg

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Arbeitsgericht Hamburg — Wykładnia zasady równego traktowania, art. 141 traktatu WE, art. 1, 2, 3 ust. 1 lit. c) i art. 3 ust. 3, jak również motywu 22 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. L 303, s. 16) — Zakres stosowania dyrektywy — Wyłączenie wszelkiego rodzaju płatności dokonanych z systemów publicznych lub podobnych, włączając w to systemy zabezpieczenia społecznego i ochrony socjalnej — Wyłączenie przepisów prawa krajowego dotyczących stanu cywilnego i wynikających z tego świadczeń — Zakładowy system emerytalny w formie uzupełniającego świadczenia emerytalnego dla byłych pracow-

ników wspólnot lokalnych i pozostałych przy życiu członków ich rodzin — Metoda obliczania emerytury uprzywilejowująca świadczeniobiorców pozostających w związku małżeńskim w porównaniu ze świadczeniobiorcami pozostającymi w zarejestrowanym związku partnerskim

Sentencja

1) Wykładni dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy należy dokonywać w ten sposób, że uzupełniające świadczenia emerytalne, takie jak wypłacone byłym pracownikom Freie und Hansestadt Hamburg i pozostałym przy życiu członkom ich rodzin na mocy Erstes Ruhegeldgesetz der Freien und Hansestadt Hamburg (ustawy kraju związkowego Hamburga o uzupełniających świadczeniach emerytalnych i świadczeniach dla pozostałych przy życiu członków rodzin pracowników Freie und Hansestadt Hamburg) w brzmieniu z dnia 30 maja 1995 r., stanowiące wynagrodzenie w rozumieniu art. 157 TFUE nie zostają wyłączone z zakresu przedmiotowego stosowania tej dyrektywy ani z uwagi na jej art. 3 ust. 3, ani na motyw 22.

2) Przepisy art. 1 w związku z art. 2 i art. 3 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2000/78 stoją na przeszkodzie przepisowi takiemu jak § 10 ust. 6 omawianej ustawy kraju związkowego Hamburga, zgodnie z którym świadczeniobiorca pozostający w związku partnerskim otrzymuje uzupełniające świadczenia emerytalne w niższej wysokości niż świadczeniobiorca pozostający w związku małżeńskim i niebędący w trwałej separacji, jeśli:

— w danym państwie członkowskim małżeństwo jest zastrzeżone dla osób odmiennej płci i współistnieje z zarejestrowanym związkiem partnerskim, takim jak przewidziany w Gesetz über die Eingetragene Lebenspartnerschaft (ustawie o zarejestrowanych związkach partnerskich) z dnia 16 lutego 2001 r., który jest zastrzeżony dla osób tej samej płci oraz

— istnieje bezpośrednia dyskryminacja ze względu na orientację seksualną, ponieważ w prawie krajowym zarejestrowany partner znajduje się w sytuacji prawnej i faktycznej porównywalnej z sytuacją osoby pozostającej w związku małżeńskim w odniesieniu do tego świadczenia. Ocena porównywalnego charakteru mieści się w kompetencjach sądu krajowego i powinna koncentrować się na odpowiednich prawach i obowiązkach małżonków oraz osób pozostających w zarejestrowanym związku partnerskim, uregulowanych w ramach odpowiadających im instytucji, mających znaczenie w świetle celu i warunków przyznawania rozpatrywanego świadczenia.

3) W przypadku gdyby § 10 ust. 6 ustawy kraju związkowego Hamburga o uzupełniających świadczeniach emerytalnych i świadczeniach dla pozostałych przy życiu członków rodzin pracowników Freie und Hansestadt Hamburg w brzmieniu z dnia 30 maja 1995 r. stanowił dyskryminację w rozumieniu art. 2 dyrektywy 2000/78, osoba taka jak skarżący w postępowaniu przed sądem krajowym mogłaby dochodzić prawa do równego traktowania najwcześniej po upływie terminu do implementacji omawianej dyrektywy, czyli od dnia 3 grudnia 2003 r., bez potrzeby oczekiwania, by przepis ten został uzgodniony z prawem Unii przez ustawodawcę krajowego.

(¹) Dz.U. C 171 z 5.7.2008.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 5 maja 2011 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Bundesfinanzhof — Niemcy) — Hauptzollamt Koblenz przeciwko Kurtowi Etlingowi, Thomasowi Etlingowi (C-230/09), Hauptzollamt Oldenburg przeciwko Theodorowi Aissenowi, Hermannowi Rohaanowi (C-231/09)

(Sprawy połączone C-230/09 i C-231/09) (¹)

(Rolnictwo — Sektor mleka i przetworów mlecznych — Rozporządzenie (WE) nr 1788/2003 — Opłata wyrównawcza w sektorze mleka i produktów mlecznych — Rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 — Systemy pomocy bezpośredniej w ramach wspólnej polityki rolnej — Przeniesienie indywidualnych ilości referencyjnych — Wpływ na obliczanie opłaty wyrównawczej — Wpływ na obliczanie premii mlecznej)

(2011/C 194/03)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Hauptzollamt Koblenz (C-230/09), Hauptzollamt Oldenburg (C-231/09)

Strona pozwana: Kurt Etling, Thomas Etling (C-230/09), Theodor Aissen, Hermann Rohaan (C-231/09)

przy udziale: Bundesministerium der Finanzen

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesfinanzhof — Wykładnia art. 5 lit. k) rozporządzenia Rady (WE) nr 1788/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego opłatę wyrównawczą w sektorze mleka i przetworów mlecznych (Dz.U. L 270, s. 123) — Przejęcie ilości referencyjnej mleka w trakcie okresu referencyjnego w wyniku rozwiązania dzierżawy rolnej — Uwzględnienie przy określaniu ilości refe-

rencyjnej dostępnej dla wydierżawiającego ilości już dostarczonej przez dotychczasowego dzierżawcę w trakcie okresu referencyjnego

Sentencja

1) Artykuł 10 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1788/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego opłatę wyrównawczą w sektorze mleka i przetworów mlecznych, zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 2217/2004 z dnia 22 grudnia 2004 r., powinien być interpretowany w ten sposób, że ponowne przyznanie niewykorzystanej części krajowej ilości referencyjnej przeznaczonej na dostawy powinno być dokonywane proporcjonalnie do indywidualnej ilości referencyjnej każdego z producentów, którzy dokonali nadmiernych dostaw, to znaczy ilości referencyjnej określonej na dzień 1 kwietnia danego dwunastomiesięcznego okresu, lub zgodnie z obiektywnymi kryteriami, które zostaną ustalone przez państwa członkowskie. Pojęcie indywidualnej ilości referencyjnej użyte w tym przepisie nie pozwala na uwzględnienie przeniesień ilości referencyjnych, do których doszło w trakcie tego okresu.

2) Uregulowanie krajowe, które wprowadza w życie uprawnienie przewidziane w art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 1788/2003, zmienionego rozporządzeniem nr 2217/2004, do ustalenia obiektywnych kryteriów, na podstawie których dokonywany jest ponowny przydział niewykorzystanej części krajowej przeznaczonej na dostawy, powinno być zgodne w szczególności z ogólnymi zasadami prawa Unii, a także z celami zamierzonymi przez wspólną politykę rolną, a dokładniej z celami przewidzianymi przez wspólną organizację rynków w sektorze mleka.

3) Cele te nie sprzeciwiają się uregulowaniu krajowemu przyjętemu w ramach wprowadzania w życie tego uprawnienia, które umożliwia producentom, którzy dokonali nadmiernych dostaw, w sytuacji gdy przeniesiono na nich na podstawie przepisów rozporządzenia nr 1788/2003, zmienionego rozporządzeniem nr 2217/2004, w trakcie danego dwunastomiesięcznego okresu indywidualną ilość referencyjną, w ramach której mleko zostało już wyprodukowane i dostarczone w tym okresie przez producenta, który wcześniej dysponował tą ilością, uczestnictwo w rzezonym ponownym przydziale poprzez włączenie części lub całości owej ilości referencyjnej. Niemniej jednak państwa członkowskie powinny czuwać nad tym, aby uregulowanie to nie prowadziło do przeniesień, które pomimo spełniania warunków formalnych przewidzianych przez to rozporządzenie mają na celu jedynie umożliwienie niektórym producentom, którzy dokonali nadmiernych dostaw, zajęcia korzystniejszej pozycji przy owym ponownym przydziale.

4) Pojęcie „indywidualnej ilości referencyjnej kwalifikującej się do premii, posiadanej przez dane gospodarstwo” zawarte w art. 95 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001, zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 118/2005 z dnia

26 stycznia 2005 r., odpowiadające pojęciu „dostępnej ilości referencyjnej” zdefiniowanej w art. 5 lit. k) rozporządzenia nr 1788/2003, zmienionego rozporządzeniem nr 2217/2004, powinno być interpretowane w ten sposób, że w sytuacji, gdy na producenta w trakcie danego dwunastomiesięcznego okresu przeniesiona została ilość referencyjna, w ramach której mleko zostało już dostarczone w trakcie tego samego okresu, pojęcie to nie obejmuje w odniesieniu do cesjonariusza części przeniesionej ilości referencyjnej, w ramach której mleko zostało już dostarczone przez cedenta w ramach zwolnienia z opłaty wyrównawczej.

(¹) Dz.U. C 220 z 12.9.2009.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 12 maja 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vilniaus miesto 1 apylinkės teismas — Republika Litewska) — Malgožata Runevič-Vardyn, Łukasz Wardyn przeciwko Vilniaus miesto savivaldybės administracija, Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija, Valstybinė lietuvių kalbos komisija, Vilniaus miesto savivaldybės administracijos Teisės departamento Civilinės metrikacijos skyrius

(Sprawa C-391/09) (¹)

(Obywatelstwo Unii — Swoboda przemieszczania się i pobytu w państwach członkowskich — Zasada niedyskryminacji ze względu na przynależność państwową — Artykuły 18 TFUE i 21 TFUE — Zasada równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne — Dyrektywa 2000/43/WE — Uregulowanie krajowe wymagające zapisu imion i nazwisk osób fizycznych w aktach stanu cywilnego w formie zachowującej reguły pisowni właściwe dla języka urzędowego)

(2011/C 194/04)

Język postępowania: litewski

Sąd krajowy

Vilniaus miesto 1 apylinkės teismas

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Malgožata Runevič-Vardyn, Łukasz Wardyn

Strona pozwana: Vilniaus miesto savivaldybės administracija, Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija, Valstybinė lietuvių kalbos komisija, Vilniaus miesto savivaldybės administracijos Teisės departamento Civilinės metrikacijos skyrius

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Wykładnia art. 18 TFUE i 21 TFUE oraz art. 2 ust. 2 lit. b)

dyrektywy Rady 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzającej w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne (Dz.U. L 180, s. 22) — Uregulowanie krajowe wymagające zapisu imion i nazwisk osób posiadających inną narodowość lub obywatelstwo literami języka urzędowego tego państwa w wydawanych przezeń aktach stanu cywilnego

Sentencja

1) Uregulowanie krajowe przewidujące, że imiona i nazwiska mogą być zapisywane w aktach stanu cywilnego tego państwa wyłącznie w formie zachowującej reguły pisowni języka urzędowego, dotyczy sytuacji, której nie obejmuje zakres stosowania dyrektywy Rady 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzającej w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne.

2) Artykuł 21 TFUE należy interpretować w ten sposób, że:

— nie stoi na przeszkodzie temu, by właściwe władze państwa członkowskiego odmówiły na podstawie uregulowania krajowego przewidującego, że nazwisko i imiona mogą być zapisywane w aktach stanu cywilnego tego państwa wyłącznie w formie zachowującej reguły pisowni języka urzędowego, zmiany w akcie urodzenia i akcie małżeństwa jednego ze swoich obywateli jego nazwiska i imienia zgodnie z regułami pisowni innego państwa członkowskiego;

— nie stoi na przeszkodzie temu, by właściwe władze państwa członkowskiego odmówiły, w okolicznościach takich jak w sprawie przed sądem krajowym i na podstawie tego samego uregulowania, zmiany wspólnego nazwiska pary małżeńskiej obywateli Unii, tak jak figuruje ono w aktach stanu cywilnego wydanych przez państwo członkowskie, z którego pochodzi jeden z tych obywateli, w formie zachowującej reguły pisowni tego ostatniego państwa, pod warunkiem że odmowa ta nie spowoduje dla wspomnianych obywateli Unii poważnych niedogodności na płaszczyźnie administracyjnej, zawodowej i prywatnej, o czym powinien rozstrzygnąć sąd krajowy. Jeżeli okaże się, iż ma to miejsce, sąd ten powinien również zbadać, czy odmowa zmiany jest niezbędna dla ochrony interesów, które uregulowanie krajowe ma zapewnić, i czy jest proporcjonalna do zamierzonego uzasadnionego celu;

— nie stoi na przeszkodzie temu, by właściwe władze państwa członkowskiego odmówiły, w okolicznościach takich jak w sprawie przed sądem krajowym i na podstawie tego samego uregulowania, zmiany aktu małżeństwa obywatela Unii pochodzącego z innego państwa członkowskiego w taki sposób, by imiona tego obywatela zostały zapisane w tym akcie ze znakami diakrytycznymi, tak jak zostały one zapisane w aktach stanu cywilnego wydanych przez państwo członkowskie jego pochodzenia, i w formie zachowującej reguły pisowni języka urzędowego tego ostatniego państwa.

(¹) Dz.U. C 312 z 19.12.2009.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 5 maja 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht — Niemcy) — Deutsche Telekom AG przeciwko Bundesrepublik Deutschland

(Sprawa C-543/09) ⁽¹⁾

(Łączność elektroniczna — Dyrektywa 2002/22/WE — Artykuł 25 ust. 2 — Dyrektywa 2002/58/WE — Artykuł 12 — Świadczenie usług biura numerów i spisów abonentów telefonicznych — Nałożony na przedsiębiorstwo przydzielające numery telefoniczne obowiązek przekazania innym przedsiębiorstwom posiadanych przez siebie danych dotyczących abonentów przedsiębiorstw trzecich)

(2011/C 194/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Deutsche Telekom AG

Strona pozwana: Bundesrepublik Deutschland

przy udziale: GoYellow GmbH, Telix AG

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesverwaltungsgericht — Wykładnia art. 25 ust. 2 dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywy o usłudze powszechnej) (Dz.U. L 108, s. 51) oraz art. 12 dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotyczącej przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywy o prywatności i łączności elektronicznej) (Dz.U. L 201, s. 37) — Świadczenie usług spisu abonentów — Zakres obowiązku, nałożonego na przedsiębiorstwo przydzielające numery telefonu abonentom, udostępnienia innym przedsiębiorstwom wszelkich istotnych danych w celu wydania spisu abonentów lub świadczenia powszechnej usługi biura numerów — Dane dotyczące abonentów przedsiębiorstw trzecich

Sentencja

1) Artykuł 25 ust. 2 dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywy o usłudze powszechnej) należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie przepisom krajowym nakładającym na przedsiębiorstwo, które przydziela numery telefonu użytkownikom końcowym, obowiązek

udostępnienia przedsiębiorstwom prowadzącym działalność polegającą na świadczeniu publicznie dostępnych usług biura numerów i spisu abonentów nie tylko posiadanych przez siebie danych dotyczących jego własnych abonentów, lecz również danych dotyczących abonentów przedsiębiorstw trzecich.

2) Artykuł 12 dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotyczącej przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywy o prywatności i łączności elektronicznej) należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie przepisom krajowym zobowiązującym przedsiębiorstwo publikujące publiczne spisy abonentów do przekazania posiadanych przez nie danych osobowych abonentów innego dostawcy usług telefonicznych przedsiębiorstwu trzeciemu, którego działalność polega na publikowaniu drukowanego lub elektronicznego publicznego spisu abonentów lub na umożliwianiu uzyskiwania dostępu do takiego spisu za pośrednictwem usług biura numerów, bez uzależniania takiego przekazania od ponownej zgody abonentów, pod warunkiem jednak, że, po pierwsze, abonenci ci zostali poinformowani przed pierwszym umieszczeniem ich danych w publicznym spisie abonentów o jego przeznaczeniu oraz o tym, iż ich dane mogą zostać udostępnione innemu dostawcy usług telefonicznych, oraz, po drugie, że dane te po ich przekazaniu nie zostaną wykorzystane do celów innych niż te, dla których zostały zebrane w związku z ich pierwszym opublikowaniem.

⁽¹⁾ Dz.U. C 80 z 27.3.2010.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 12 maja 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administrativen sad Sofia-grad — Bułgaria) — Enel Maritsa Iztok 3 AD przeciwko Direktor „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto” NAP

(Sprawa C-107/10) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Podatek VAT — Dyrektywy 77/388/EWG i 2006/112/WE — Zwrot — Termin — Odsetki — Potrącenie — Zasada neutralności podatkowej i zasada proporcjonalności — Ochrona uzasadnionych oczekiwań)

(2011/C 194/06)

Język postępowania: bułgarski

Sąd krajowy

Administrativen sad Sofia-grad

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Enel Maritsa Iztok 3 AD

Strona pozwana: Direktor „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto” NAP

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Administrativen sad Sofia-grad — Wykładnia art. 18 ust. 4 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — Wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoczona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) i art. 183 akapit pierwszy dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) — Bezwzględny termin zwrotu nadwyżki podatku VAT, z upływem którego dokonuje się obliczenia odsetek należnych podatnikowi — Zmiana ustawodawstwa krajowego w trakcie tego obliczania przewidująca, że w przypadku kontroli podatkowej obliczenie to zostanie dokonane od dnia wydania decyzji podatkowej kończącej kontrolę podatkową — Rozsądny termin — Możliwość zwrotu nadwyżki podatku VAT w drodze potrącenia kwoty do zwrotu z kwotami podatków należnymi od podatnika — Zasada neutralności podatkowej i zasada proporcjonalności

Sentencja

- 1) Artykuł 183 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, zmienionej dyrektywą Rady 2006/138/WE z dnia 19 grudnia 2006 r., w związku z zasadą ochrony uzasadnionych oczekiwań należy interpretować w ten sposób, iż sprzeciwia się on uregulowaniu krajowemu przewidującemu, że skutkiem wstecznym, przedłużenie terminu, w którym musi być dokonany zwrot nadwyżki podatku od wartości dodanej, ponieważ uregulowanie to pozbawia podatnika posiadanego przezeń przed jego wejściem w życie prawa do uzyskania odsetek za zwłokę od kwoty, jaka ma być mu zwrócona.
- 2) W świetle zasady neutralności podatkowej art. 183 dyrektywy 2006/112, zmienionej dyrektywą 2006/138, należy interpretować w ten sposób, iż sprzeciwia się on uregulowaniu krajowemu, zgodnie z którym zwykły termin na dokonanie zwrotu nadwyżki podatku od wartości dodanej, po którego upływie należne są odsetki za zwłokę od kwoty, która ma być zwrócona, ulega przedłużeniu w przypadku wszczęcia procedury kontroli podatkowej, przy czym konsekwencją tego przedłużenia jest, iż odsetki te są należne dopiero od dnia, w którym procedura ta zostaje zakończona, gdy nadwyżka ta została już przeniesiona podczas trzech okresów podatkowych następujących po okresie, w którym nadwyżka ta powstała. Natomiast okoliczność, iż zwykły termin wyznaczono na 45 dni, nie jest sprzeczna z rzezonym przepisem.
- 3) Artykuł 183 dyrektywy 2006/112, zmienionej dyrektywą 2006/138, należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on temu, aby zwrot nadwyżki podatku od wartości dodanej był dokonywany w drodze potrącenia.

(¹) Dz.U. C 134 z 22.5.2010.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 12 maja 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kammergericht Berlin — Niemcy) — Berliner Verkehrsbetriebe (BVG), Anstalt des öffentlichen Rechts przeciwko JPMorgan Chase Bank N.A., Frankfurt Branch

(Sprawa C-144/10) (¹)

(Jurysdykcja w sprawach cywilnych — Artykuł 22 pkt 2 i art. 27 rozporządzenia (WE) nr 44/2001 — Jurysdykcja wyłączna sądów państwa miejsca siedziby w zakresie sporów dotyczących ważności decyzji organów spółek — Zakres — Wszczęte przez osobę prawną prawa publicznego postępowanie o stwierdzenie nieważności porozumienia z uwagi na zarzuconą nieważność decyzji jej organów dotyczących zawarcia tego porozumienia — Zawisłość sporu — Obowiązek zawieszenia postępowania przez sąd, do którego później wniesiono powództwo — Zakres)

(2011/C 194/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Kammergericht Berlin

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Berliner Verkehrsbetriebe (BVG), Anstalt des öffentlichen Rechts

Strona pozwana: JPMorgan Chase Bank N.A., Frankfurt Branch

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Kammergericht Berlin — Wykładnia art. 22 pkt 2 i art. 27 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz. U. 2001, L 12, s. 1) — Jurysdykcja wyłączna sądów państwa miejsca siedziby w zakresie sporów dotyczących ważności decyzji organów spółek — Zastosowanie tej zasady jurysdykcji wyłącznej do wszczętego przez osobę prawną prawa publicznego postępowania o stwierdzenie nieważności porozumienia z uwagi na zarzuconą nieważność decyzji jej organów dotyczących zawarcia tego porozumienia

Sentencja

Artykuł 22 pkt 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że nie znajduje on zastosowania do sporów prawnych, w których spółka podnosi, że nie można się wobec niej powoływać na porozumienie ze względu na wynikającą z naruszenia jej statutu nieważność decyzji jej organów, która doprowadziła do zawarcia tego porozumienia.

(¹) Dz.U. C 148 z 5.6.2010.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 5 maja 2011 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Finanzgericht Hamburg — Niemcy) — Ze Fu Fleischhandel GmbH (C-201/10), Vion Trading GmbH (C-202/10) przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Sprawy połączone C-201/10 i C-202/10) ⁽¹⁾

(Rozporządzenie (WE, Euratom) nr 2988/95 — Ochrona interesów finansowych Unii Europejskiej — Artykuł 3 — Zwrot refundacji wywozowej — Trzydziestoletni okres przedawnienia — Zasada przedawnienia stanowiąca część ogólnego prawa cywilnego państwa członkowskiego — Stosowanie „w drodze analogii” — Zasada pewności prawa — Zasada ochrony uzasadnionych oczekiwań — Zasada proporcjonalności)

(2011/C 194/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Hamburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ze Fu Fleischhandel GmbH (C-201/10), Vion Trading GmbH (C-202/10)

Strona pozwana: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Przedmiot

Wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Finanzgericht Hamburg — Wykładnia art. 3 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 312, s. 1) — Zwrot refundacji wywozowej nienależnie przyznanej na rzecz eksportera w związku z nieprawidłowościami, których się on dopuścił — Zastosowanie przepisów krajowych przewidujących 30-letni termin przedawnienia — Zasady pewności prawa i proporcjonalności

Sentencja

1) W okolicznościach takich jak przed sądem krajowym zasada pewności prawa nie sprzeciwia się co do zasady temu, aby w kontekście ochrony interesów finansowych Unii Europejskiej określonych przez rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich i na podstawie art. 3 ust. 3 tego rozporządzenia organy i sądy krajowe danego państwa członkowskiego stosowały „w drodze analogii” do roszczeń dotyczących zwrotu nienależnie wypłaconych refundacji wywozowych termin przedawnienia ustalony w krajowym przepisie prawa powszech-

nego, pod warunkiem jednak, że takie stosowanie wynika z praktyki sądowej, która jest wystarczająco przewidywalna, co powinien zweryfikować sąd krajowy.

- 2) W okolicznościach takich jak w postępowaniu przed sądem krajowym zasada proporcjonalności sprzeciwia się, w ramach korzystania przez państwa członkowskie z możliwości przyznanej im przez art. 3 ust. 3 rozporządzenia nr 2988/95, stosowaniu trzydziestoletniego okresu przedawnienia do roszczeń dotyczących zwrotu nienależnie pobranych refundacji.
- 3) W okolicznościach takich jak w postępowaniu przed sądem krajowym zasada pewności prawa sprzeciwia się temu, aby „dłuższy” termin przedawnienia w rozumieniu art. 3 ust. 3 rozporządzenia nr 2988/95 mógł wynikać z okresu przedawnienia prawa powszechnego skróconego w ramach sądowiczego rozwoju prawa w tym celu, aby był on zgodny z zasadą proporcjonalności, ponieważ w każdym wypadku w takich okolicznościach zastosowanie znajdzie czteroletni okres przedawnienia przewidziany w art. 3 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia nr 2988/95.

⁽¹⁾ Dz.U. C 209 z 31.7.2010.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 12 maja 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākās tiesas Senāts — Republika Łotewska) — Andrejs Eglītis, Edvards Ratnieks przeciwko Latvijas Republikas Ekonomikas ministrija

(Sprawa C-294/10) ⁽¹⁾

(Transport lotniczy — Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 — Artykuł 5 ust. 3 — Odszkodowanie dla pasażerów w przypadku odwołania lotu — Zwolnienie z obowiązku odszkodowania w przypadku nadzwyczajnych okoliczności — Podjęcie przez przewoźnika lotniczego wszelkich racjonalnych środków w celu uniknięcia nadzwyczajnych okoliczności — Rozplanowanie zasobów we właściwym czasie, tak aby można było zapewnić lot po ustaniu takich okoliczności)

(2011/C 194/09)

Język postępowania: łotewski

Sąd krajowy

Augstākās tiesas Senāts

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Andrejs Eglītis, Edvards Ratnieks

Strona pozwana: Latvijas Republikas Ekonomikas ministrija

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Augstākās tiesas Senāts — Wykładnia art. 5 ust. 3 i art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. L 46, s. 1) — Odwołanie lotu spowodowane najpierw zamknięciem przestrzeni powietrznej ze względu na problemy dotyczące systemu radarowego i nawigacyjnego, a następnie wpływem maksymalnego dopuszczalnego czasu pracy załogi — Podjęcie przez przewoźnika lotniczego wszelkich racjonalnych środków w celu uniknięcia nadzwyczajnych okoliczności

Sentencja

Artykuł 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91, powinien być interpretowany w ten sposób, że przewoźnik lotniczy, ponieważ jest zobowiązany do podjęcia wszelkich racjonalnych środków w celu uniknięcia nadzwyczajnych okoliczności, powinien rozsądnie na etapie planowania lotu uwzględnić ryzyko opóźnienia związanego z ewentualnym zaistnieniem takich okoliczności. Powinien w związku z tym przewidzieć określoną rezerwę czasu pozwalającą mu, w miarę możliwości, na wykonanie całego lotu po ustaniu nadzwyczajnych okoliczności. Z kolei rzeczony przepis nie może być interpretowany jako nakładający — tytułem racjonalnych środków — obowiązek planowania w sposób ogólny i jednolity minimalnej rezerwy czasu, mającej zastosowanie bez różnicy do wszystkich przewoźników lotniczych we wszystkich sytuacjach zaistnienia nadzwyczajnych okoliczności. Ocena zdolności przewoźnika lotniczego do zapewnienia całego przewidzianego lotu w nowych warunkach wynikających z zaistnienia tych okoliczności powinna być dokonywana z troską o to, aby wymagany zakres rezerwy czasu nie skutkował doprowadzeniem przewoźnika lotniczego do dokonywania nadmiernych poświęceń z punktu widzenia możliwości jego przedsiębiorstwa w danym momencie. Artykuł 6 ust. 1 rzeczonoego rozporządzenia nie ma zastosowania w ramach takiej oceny.

⁽¹⁾ Dz.U. C 221 z 14.8.2010.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 10 maja 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Szwecji

(Sprawa C-479/10) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Środowisko — Dyrektywa 1999/30/WE — Kontrola zanieczyszczeń — Wartości dopuszczalne stężenia PM₁₀ w otaczającym powietrzu)

(2011/C 194/10)

Język postępowania: szwedzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Alcover San Pedro i K. Simonsson, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Szwecji (przedstawiciele: A. Falk i C. Meyer-Seitz, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 5 ust. 1 dyrektywy Rady 1999/30/WE z dnia 22 kwietnia 1999 r. odnoszącej się do wartości dopuszczalnych dla dwutlenku siarki, dwutlenku azotu i tlenków azotu oraz pyłu i ołowiu w otaczającym powietrzu (Dz.U. L 163, s. 41) — Przekroczenie wartości dopuszczalnych cząstek PM₁₀ w otaczającym powietrzu w latach 2005, 2006 i 2007 w strefach SW 2 i SW 4 oraz w latach 2005 i 2006 w strefie SW 5

Sentencja

- 1) Przekraczając wartości dopuszczalne PM₁₀ w otaczającym powietrzu w latach 2005–2007 w strefach SW 2 i SW 4 oraz w latach 2005 i 2006 w strefie SW 5, Królestwo Szwecji naruszyło swoje zobowiązania na podstawie art. 5 ust. 1 dyrektywy Rady 1999/30/WE z dnia 22 kwietnia 1999 r. odnoszącej się do wartości dopuszczalnych dla dwutlenku siarki, dwutlenku azotu i tlenków azotu oraz pyłu i ołowiu w otaczającym powietrzu.
- 2) Królestwo Szwecji zostaje obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 328 z 4.12.2010.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 14 marca 2011 r. — UsedSoft GmbH przeciwko Oracle International Corp.

(Sprawa C-128/11)

(2011/C 194/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: UsedSoft GmbH

Strona pozwana: Oracle International Corp.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy ten, kto może powołać się na wyczerpanie prawa do dystrybucji kopii programu komputerowego, jest „uprawnionym nabywcą” w rozumieniu dyrektywy 2009/24/WE ⁽¹⁾?

- 2) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: czy prawo do dystrybucji kopii programu komputerowego wyczerpuje zgodnie z art. 4 ust. 2 in initio dyrektywy 2009/24/WE sporządzenie przez nabywcę kopii poprzez ściągnięcie programu z Internetu na nośnik danych za zgodą uprawnionego?
- 3) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej również na pytanie drugie: czy również ten, kto nabył „używaną” licencję na oprogramowanie, może w odniesieniu do sporządzenia kopii programu powołać się „jako uprawniony nabywca” na wyczerpanie prawa do dystrybucji kopii programu komputerowego sporządzonej przez pierwszego nabywcę poprzez ściągnięcie programu z Internetu na nośnik danych za zgodą uprawnionego, jeżeli pierwszy nabywca usunął swoją kopię programu lub jej nie używa?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/24/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie ochrony prawnej programów komputerowych (wersja skodyfikowana); Dz.U. L 111, s. 16.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Najvyšším súdom Slovenskej republiky (Republika Słowacka) w dniu 4 kwietnia 2011 r. — Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky przeciwko Profitube spol. sro

(Sprawa C-165/11)

(2011/C 194/12)

Język postępowania: słowacki

Sąd krajowy

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky

Strona pozwana: Profitube spol., sro

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w sytuacji, w której w latach 2005 i 2006 kiedy to do publicznego składu celnego położonego na obszarze państwa członkowskiego Unii Europejskiej przez importera z tego państwa członkowskiego przywożone były towary pochodzące z państwa nienależącego do Unii Europejskiej (Ukrainy), które następnie były przetwarzane w tym składzie celnym w procedurze uszlachetniania czynnego z zastosowaniem systemu zawiesznień i w której produkt końcowy zamiast zostać natychmiast wywiezionym zgodnie z art. 114 rozporządzenia EWG nr 2913/92, został sprzedany w tym samym składzie przez podmiot, który dokonał

jego przetworzenia innej spółce z rzeczzonego państwa członkowskiego, która nie wprowadziła go do swobodnego obrotu ze wspomnianego składu celnego, lecz następnie objęła ponownie procedurą składu celnego — do wspomnianej sprzedaży towarów w tym samym składzie celnym mają zastosowanie wciąż i jedynie wspólnotowe przepisy celne lub też czy wraz z omawianą sprzedażą towarów sytuacja prawna uległa zmianie takiej, iż wspomniana transakcja podlega szóstej dyrektywie Rady z dnia 17 maja 1977 r. 77/388/EWG (¹), czyli że dla celów systemu podatku od wartości dodanej w rozumieniu szóstej dyrektywy publiczny skład celny położony na obszarze jednego z państw członkowskich można uznać za część obszaru Wspólnoty a dokładniej obszaru tego państwa członkowskiego w rozumieniu definicji zawartej w art. 3 szóstej dyrektywy?

- 2) Czy opisaną powyżej sytuację można oceniać w świetle doktryny nadużycia prawa wypracowanej przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej i dotyczącej stosowania szóstej dyrektywy (wyrok z dnia 1 lutego 2006 r. w sprawie C-255/02 Halifax) w ten sposób, iż dokonując dostawy towarów w publicznym składzie celnym położonym na obszarze Republiki Słowackiej skarżąca dokonała odpłatnej dostawy towarów na obszarze kraju?

- 3) Jeżeli na pierwsze pytanie zostanie udzielona odpowiedź twierdząca, a mianowicie że omawiana transakcja jest objęta szóstą dyrektywą, to czy taka transakcja stanowi zdarzenie podatkowe:

a) związane z wymagalnością podatku w rozumieniu art. 10 ust. 1 i 2 szóstej dyrektywy jako że dostawa towarów miała miejsce w składzie celnym na obszarze Republiki Słowackiej lub,

b) jako że w następstwie przywozu towarów z państwa trzeciego (art. 10 ust. 3 szóstej dyrektywy) bądź podczas ich przebywania we wspomnianym składzie celnym procedura celna zakończyła się wraz z dostawą składowanych towarów innej osobie z państwa członkowskiego?

- 4) Czy cele szóstej dyrektywy określone w jej preambule a w szczególności cele GATT (WTO) są osiągnięte, gdy dostawa towarów przywiezionych z państwa trzeciego do składu celnego a następnie tam przetworzonych i sprzedanych innej osobie z tego państwa członkowskiego w składzie celnym położonym na obszarze państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej nie podlega systemowi podatku od wartości dodanej w rzeczonym państwie członkowskim?

(¹) Szósta dyrektywa Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 8 kwietnia 2011 r. — Football Dataco Ltd, Scottish Premier League Ltd, Scottish Football League i PA Sport UK Limited przeciwko Sportradar GmbH (spółce z siedzibą w Niemczech) i Sportradar AG (spółce z siedzibą w Szwajcarii)

(Sprawa C-173/11)

(2011/C 194/13)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona powodowa: Football Dataco Ltd, Scottish Premier League Ltd, Scottish Football League i PA Sport UK Limited.

Strona pozwana: Sportradar GmbH i Sportradar AG.

Pytanie prejudycjalne

W sytuacji, gdy dany podmiot umieszcza dane pochodzące z bazy danych chronionej przez sui generis prawo do bazy danych zgodnie z dyrektywą 96/9/WE⁽¹⁾ na serwerze internetowym należącym do tego podmiotu i znajdującym się w państwie członkowskim A, a w odpowiedzi na żądanie pochodzące od użytkownika w innym państwie członkowskim B serwer ten przesyła wymienione dane do komputera użytkownika, tak że dane te przechowywane są w pamięci tego komputera i wyświetlane na jego ekranie:

- a) czy czynność polegająca na przesyłaniu danych stanowi „pobieranie” lub „ponowne wykorzystywanie” przez ten podmiot?
- b) czy czynność polegająca na pobieraniu lub ponownym wykorzystywaniu przez ten podmiot ma miejsce:
  - (i) jedynie w państwie A
  - (ii) jedynie w państwie B; czy też
  - (iii) zarówno w państwie A, jak i w państwie B?

⁽¹⁾ Dyrektywa 96/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 1996 r. w sprawie ochrony prawnej baz danych (Dz.U. L 77, s. 20).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulio tis Epikrateias (Grecja) w dniu 15 kwietnia 2011 r. — Syllogos Ellinon Poleodomon kai Chorotakton przeciwko 1) Ypourgos Perivallontos, Chorotaxias kai Dimosion Ergon, 2) Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon i 3) Ypourgos Esoterikon, Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis

(Sprawa C-177/11)

(2011/C 194/14)

Język postępowania: grecki

Sąd krajowy

Symvoulio tis Epikrateias

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Syllogos Ellinon Poleodomon kai Chorotakton (Stowarzyszenie greckich specjalistów w dziedzinie urbanistyki i planowania przestrzennego)

Strona pozwana: 1) Ypourgos Perivallontos, Chorotaxias kai Dimosion Ergon (minister właściwy ds. środowiska naturalnego, gospodarki przestrzennej i robót publicznych), 2) Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon kai (minister właściwy ds. ds. gospodarki i finansów), 3) Ypourgos Esoterikon, Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis (minister właściwy ds. spraw wewnętrznych, administracji publicznej i decentralizacji)

Pytanie prejudycjalne

„Czy art. 3 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2001/42/WE w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz.U. L 197, s. 30), który stanowi, że »ocenę wpływu na środowisko przeprowadza się w odniesieniu do wszystkich planów i programów, które, ze względu na potencjalny wpływ na tereny, zostały uznane za wymagające oceny na podstawie art. 6 lub 7 dyrektywy 92/43/EWG« oznacza, iż obowiązek przeprowadzenia w odniesieniu do określonego planu oceny wpływu na środowisko zależy od wystąpienia w przypadku takiego planu przesłanek dokonania oceny wpływu na środowisko w rozumieniu dyrektywy 92/43/EWG i że w konsekwencji również wspomniany przepis dyrektywy 2001/42 wymaga — podobnie jak rzezone przepisy dyrektywy 92/43 — stwierdzenia, że plan może potencjalnie powodować znaczący wpływ na określony specjalny obszar ochrony pozostawiając dokonanie stosownej materialnej oceny państwom członkowskim? Czy też w rozumieniu art. 3 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2001/42 obowiązek przeprowadzenia zgodnie z nim oceny wpływu na środowisko nie zależy od wystąpienia przesłanek przeprowadzenia oceny wpływu na środowisko w rozumieniu dyrektywy 92/43, czyli od osądu, iż potencjalny wpływ na specjalny obszar ochrony jest znaczny, lecz po to by powstał obowiązek przeprowadzenia takiej oceny wystarczy stwierdzenie, iż określony plan jest w jakiś sposób związany z jednym z terenów, o których mowa w dyrektywie 92/43 a nie koniecznie z specjalnym obszarem ochrony?»

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulío tis Epikrateias (Grecja) w dniu 4 maja 2011 r. — Sportingbet PLC przeciwko Ypourgos Politismou, Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon

(Sprawa C-209/11)

(2011/C 194/15)

Język postępowania: grecki

Sąd krajowy

Symvoulío tis Epikrateias

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Sportingbet PLC

Strona pozwana: Ypourgos Politismou, Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy krajowe, które w celu ograniczenia oferty gier losowych przyznają wyłączne prawo prowadzenia, zarządzania, organizowania i zapewniania funkcjonowania gier losowych jednemu przedsiębiorstwu mającemu formę spółki akcyjnej i notowanemu na giełdzie papierów wartościowych są zgodne z art. 43 i 49 traktatu WE, jeżeli ponadto przedsiębiorstwo to reklamuje organizowane przez nie gry losowe, rozszerza działalność na inne państwa, gracze mają swobodę uczestniczenia w grach a maksymalna kwota zakładu i wygranej jest określana w odniesieniu do kuponu a nie w odniesieniu do gracza?
- 2) W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pierwsze pytanie, czy z art. 43 i 49 traktatu WE zgodne są przepisy krajowe mające same w sobie na celu zwalczanie przestępczości poprzez kontrolę przedsiębiorstw działających w omawianym sektorze w sposób zapewniający, iż działalność

taka jest prowadzona jedynie w obszarach podlegających kontroli, które przyznają wyłączne prawo prowadzenia, zarządzania, organizowania i zapewniania funkcjonowania gier losowych jednemu przedsiębiorstwu również w sytuacji gdy równoległym skutkiem przyznania tego prawa jest nieograniczone powiększanie się oferty; czy też konieczne jest w każdym razie — i aby ograniczenie takie było uważane za odpowiednie do osiągnięcia celu zwalczania przestępczości — by powiększanie się oferty było kontrolowane czyli by utrzymywało się w ramach niezbędnych dla realizacji tego celu i nie wykraczało poza te ramy. W wypadku gdyby wspomniane powiększanie się powinno być kontrolowane czy można uważać, iż jest ono kontrolowane gdy w sektorze tym wyłączne prawo zostaje przyznane podmiotowi mającemu cechy opisane w pierwszym pytaniu prejudycjalnym. Wreszcie w wypadku gdyby uznano, iż przyznanie wyłącznego prawa, o którym mowa prowadzi do kontrolowanego powiększania się oferty gier losowych czy przyznanie go jednemu przedsiębiorstwu wykracza poza to co niezbędne w znaczeniu takim, iż ten sam cel może zostać skutecznie zrealizowany również przez przyznanie takiego prawa więcej niż jednemu przedsiębiorstwu?

- 3) Jeżeli w odniesieniu do dwóch powyższych pytań prejudycjalnych uznane zostanie iż przyznanie na mocy omawianych przepisów krajowych wyłącznego prawa prowadzenia, zarządzania, organizowania i zapewniania funkcjonowania gier losowych nie jest zgodne z art. 43 i 49 traktatu WE: a) czy, zgodnie ze wspomnianymi postanowieniami traktatu WE dopuszczalne jest aby w przejściowym okresie potrzebnym na przyjęcie przepisów zgodnych z traktatem WE organy krajowe nie rozpatrywały wniosków dotyczących rozpoczęcia takiej działalności złożonych przez podmioty mające siedzibę w innych państwach członkowskich; b) w wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej, na podstawie jakich kryteriów określona powinna być długość okresu przejściowego; c) jeżeli okres przejściowy nie jest dopuszczalny na podstawie jakich kryteriów organy krajowe powinny oceniać omawiane wnioski?

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 19 maja 2011 r. — Ryanair przeciwko Komisji(Sprawa T-423/07) ⁽¹⁾

(Pomoc państwa — Konkurencja — Nadużycie pozycji dominującej — Sektor lotniczy — Wylączność na korzystanie z terminalu 2 w porcie lotniczym w Monachium — Skarga na bezczynność — Zajęcie stanowiska przez Komisję — Umożnienie postępowania — Obowiązek działania — Brak)

(2011/C 194/16)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ryanair Ltd (Dublin, Irlandia) (przedstawiciel: adwokat E. Vahida)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Flynn, S. Noë i E. Righini, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na bezczynność Komisji, zmierzająca do stwierdzenia, że instytucja ta bezprawnie zaniechała zajęcia stanowiska w przedmiocie skargi do Komisji wniesionej przez skarżącą, dotyczącej po pierwsze, pomocy przyznanej rzekomo przez Republikę Federalną Niemiec Lufthansie i jej partnerom ze Star Alliance w formie wylączności na korzystanie z terminalu 2 w porcie lotniczym w Monachium (Niemcy), a po drugie, domniemywanego nadużycia pozycji dominującej przez port lotniczy w Monachium.

Sentencja

- 1) Umarza się postępowanie w przedmiocie żądania stwierdzenia bezczynności przedstawionego przez Ryanair Ltd w odniesieniu do domniemywanej pomocy państwa na rzecz Lufthansy.
- 2) Żądanie stwierdzenia bezczynności przedstawione przez Ryanair w odniesieniu do domniemywanej pomocy państwa na rzecz partnerów Lufthansy ze Star Alliance zostaje oddalone.
- 3) Żądanie stwierdzenia bezczynności przedstawione przez Ryanair w odniesieniu do domniemywanego nadużycia pozycji dominującej zostaje oddalone.
- 4) Komisja Europejska pokrywa własne koszty oraz połowę kosztów poniesionych przez Ryanair.
- 5) Ryanair pokrywa połowę własnych kosztów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 8 z 12.1.2008.

Wyrok Sądu z dnia 18 maja 2011 r. — IIC-Intersport International przeciwko OHIM — McKenzie (McKENZIE)(Sprawa T-502/07) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego McKENZIE — Wcześniejsze, graficzny i słowny, wspólnotowe znaki towarowe McKINLEY — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94) (obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009))

(2011/C 194/17)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: IIC-Intersport International Corporation GmbH (Ostermundigen, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat P. Steinhäuser)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: A. Folliard-Monguiral i D. Botis, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: The McKenzie Corp. Ltd (Ponteland Village, Newcastle Upon Tyne, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: D. Alexander, QC, R. Kempner i O.M. Delafaille, solicitors)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 15 października 2007 r. (sprawa R 1425/2006-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między The McKenzie Corporation Ltd a IIC — Intersport International Corp. GmbH.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) IIC-Intersport International Corp. GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 51 z 23.2.2008.

Wyrok Sądu z dnia 18 maja 2011 r. — Habanos przeciwko OHIM — Tabacos de Centroamérica (KIOWA)(Sprawa T-207/08) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego KIOWA — Wcześniejsze graficzne, krajowy i wspólnotowy, znaki towarowe COHIBA — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Brak podobieństwa oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009))

(2011/C 194/18)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Corporación Habanos, SA (Hawana, Kuba) (przedstawiciele: początkowo adwokaci V. Gil Vega i A. Ruiz López, następnie adwokat A. Ruiz López)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: J. Crespo Carrillo, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Tabacos de Centroamérica, SL (Pozuelo de Alarcón, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat R.M. Caldes Llopis)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 31 marca 2008 r. (sprawa R 1189/2007-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Corporación Habanos, SA a Tabacos de Centroamérica, SL.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje w części odrzucona i w pozostałym zakresie oddalona.
- 2) Corporación Habanos, SA pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znak towarowe i wzory) (OHIM).
- 3) Tabacos de Centroamérica, SL pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 209 z 15.8.2008.

Wyrok Sądu z dnia 19 maja 2011 r. — PJ Hungary przeciwko OHIM — Pepekillo (PEPEQUILLO)(Sprawa T-580/08) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego PEPEQUILLO — Wcześniejsze słowne i graficzne krajowe i wspólnotowe znaki towarowe PEPE i PEPE JEANS — Przywrócenie stanu poprzedniego — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Podobieństwo towarów — Artykuł 78 rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 81 rozporządzenia (WE) nr 207/2009) — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 207/2009))

(2011/C 194/19)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: PJ Hungary Szolgáltató kft (PJ Hungary kft) (Budapeszt, Węgry) (przedstawiciele: adwokaci M. H. Granado Carpenter i C. Gutiérrez Martínez)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: O. Mondéjar Ortuño, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Pepekillo, SL (Algésiras, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat J. Garrido Pastor)

Przedmiot

Skarga na decyzje Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 30 kwietnia i z dnia 24 września 2008 r. (obydwie ogłoszone w sprawie R 722/2007-1) dotyczące, odpowiednio, wniosku Pepekillo, SL o przywrócenie stanu poprzedniego i postępowania w sprawie sprzeciwu między PJ Hungary Szolgáltató kft (PJ Hungary kft) a Pepekillo.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)(OHIM) z dnia 24 września 2008 r. (sprawa R 722/2007-1).
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) OHIM pokrywa własne koszty, połowę kosztów poniesionych przez PJ Hungary Szolgáltató kft (PJ Hungary kft) oraz niezbędne koszty poniesione przez PJ Hungary kft w związku z postępowaniem przed Pierwszą Izbą Odwoławczą OHIM.
- 4) Pepekillo, SL pokrywa własne koszty i połowę kosztów poniesionych przez PJ Hungary kft.

⁽¹⁾ Dz.U. C 44 z 21.2.2009.

Wyrok Sądu z dnia 18 maja 2011 r. — Glenton España przeciwko OHIM — Polo/Lauren (POLO SANTA MARIA)

(Sprawa T-376/09) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego POLO SANTA MARIA — Wcześniejszy graficzny znak towarowy Beneluksu przedstawiający sylwetkę gracza polo — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2011/C 194/20)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Glenton España, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci E. Armijo Chávarri i A. Castán Pérez-Gómez)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: D. Botis, pełnomocnik)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: The Polo/Lauren Company, LP (Nowy Jork, New York, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: R. Black, R. Guthrie, solicitors, i S. Małynicz, barrister)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 18 czerwca 2009 r. (sprawa R 594/2008-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy The Polo/Lauren Company, LP a Glenton España, SA.

Sentencja

1) Skarga zostaje oddalona.

2) Glenton España, SA zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 282 z 21.11.2009.

Wyrok Sądu z dnia 19 maja 2011 r. — Tempus Vade przeciwko OHIM — Palacios Serrano (AIR FORCE)

(Sprawa T-81/10) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego AIR FORCE — Wcześniejsze słowny i graficzne krajowe i wspólnotowe znaki towarowe TIME FORCE — Względne podstawy odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Brak podobieństwa oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2011/C 194/21)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Tempus Vade, SL (San Sebastián de los Reyes, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat A. Gómez López)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: J. Crespo Carrillo, pełnomocnik)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM był również, interwenient przed Sądem: Juan Palacios Serrano (Alcobendas, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci E. Ochoa Santamaría, J. del Valle Sánchez i V. Ruiz de Velasco Martínez de Ercilla)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 7 stycznia 2010 r. (sprawa R 1114/2008-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Tempus Vade, SL a Juanem Palaciosem Serranem.

Sentencja

1) Skarga zostaje oddalona.

2) Tempus Vade, SL zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 100 z 17.4.2010.

Skarga wniesiona w dniu 4 kwietnia 2011 r. — COMPLEX przeciwko OHIM — Kajometal (KX)

(Sprawa T-206/11)

(2011/C 194/22)

Język skargi: polski

Strony

Strona skarżąca: COMPLEX S.A. (Łódź, Polska) (przedstawiciel: R. Rumpel, radca prawny)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Kajometal s.r.o. (Dolny Kubin, Słowacja)

Żądania strony skarżącej

- uznanie skargi za zasadną;
- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 21 stycznia 2011 r. wydanej w sprawie R 864/2010-2;
- zmianę zaskarżonej decyzji poprzez odmowę rejestracji znaku KX nr 61225405;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Kajometal s.r.o.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy KX dla towarów z klasy 7.

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: strona skarżąca.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny wspólnotowy znak towarowy nr 3 588 241 CX, zarejestrowany dla towarów z klasy 7, graficzny wspólnotowy znak towarowy nr 397 932 CX PRECISION BEARINGS, zarejestrowany dla towarów z klasy 7.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu.

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania.

Podniesione zarzuty: niewłaściwe zastosowanie art. 8 ust. 1 b) rozporządzenia nr 207/2009 ⁽¹⁾, ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 8 kwietnia 2011 r. — EyeSense przeciwko OHIM — Osypka Medical (ISENSE)

(Sprawa T-207/11)

(2011/C 194/23)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: EyeSense AG (Bazylea, Szwajcaria) (przedstawiciele: adwokat N. Aicher)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Osypka Medical GmbH (Berlin, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 4 lutego 2011 r. w sprawie R 1098/2010-4;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania odwoławczego przed OHIM.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Osypka Medical GmbH

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „ISENSE” dla towarów i usług z klas 9, 10 i 42 — zgłoszenie nr 7 165 327

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Krajowy znak towarowy „EyeSense” dla towarów i usług z klas 10 i 42

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 ⁽¹⁾, ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 18 kwietnia 2011 r. — Progust, SL przeciwko OHIM — Soprallex & Vosmarques (IMPERIA)

(Sprawa T-216/11)

(2011/C 194/24)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Progust, SL (Girona, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci M.E. López Camba i J.L. Rivas Zurdo)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Sopralex & Vosmarques SA

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności Pierwszej Izby Odwoławczej w sprawie R 1036/2010-1 — w całości;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania
- obciążenie Sopralex & Vosmarques SA kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Progut, SL

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy zawierający element słowny „IMPERIA” (zgłoszenie nr 7.008.154), zgłoszony dla towarów i usług z klas 29, 30, 31, 32 i 43

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Sopralex & Vosmarques SA

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: wspólnotowy graficzny znak towarowy (nr 3.260.288) zawierający element słowny „IMPERIAL” zarejestrowany dla towarów z klasy 29

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu i odmowa rejestracji zgłoszonego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Błędna wykładnia i niewłaściwe zastosowanie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 15 kwietnia 2011 r. — José Luis Otero González przeciwko OHIM — Apli-Agipa (AGIPA)

(Sprawa T-219/11)

(2011/C 194/25)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: José Luis Otero González (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat S. Correa)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Apli-Agipa SAS (Dormans, France)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej z dnia 14 lutego 2011 r. w sprawie R 0556/2010-2 w zakresie częściowego przyjęcia następujących towarów: fotografie, kleje do celów biurowych lub domowych, pędzle do malowania, maszyny do pisania i sprzęt biurowy (z wyjątkiem mebli); materiały szkoleniowe i instruktażowe (z wyjątkiem przyrządów); materiały z tworzyw sztucznych do pakowania (nie ujęte w innych klasach); czcionki drukarskie; matryce drukarskie;
- oddalenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 5.676.721 „AGIPA” dla wszystkich towarów uznanych w klasie 16;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: APLI-AGIPA S.A.S

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „AGIPA” (zgłoszenie nr 5 676 721) dla towarów z klasy 16.

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: hiszpański słowny znak towarowy AGIPA (nr 2.216.879) oraz hiszpański graficzny znak towarowy zawierający element słowny „a — agipa” (nr 1.269.511), oba zarejestrowane dla towarów z klasy 16.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: częściowe uwzględnienie odwołania

Podniesione zarzuty: błędna wykładnia i niewłaściwe zastosowanie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 18 kwietnia 2011 r. — TeamBank przeciwko OHIM — Fercredit Servizi Finanziari (f@ir Credit)

(Sprawa T-220/11)

(2011/C 194/26)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: TeamBank AG Nürnberg (Norymberga, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci T. Kiphuth, H. Lindner i D. Terheggen)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Fercredit Servizi Finanziari SpA (Rzym, Włochy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 3 lutego 2011 r. w sprawie R 719/2010-1;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „fa@ir Credit” dla usług z klasy 36 (zgłoszenie nr 6 947 766).

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Fercredit Servizi Finanziari SpA

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Graficzny znak towarowy „FERCREDIT” dla towarów i usług z klas 6, 7, 12, 14, 16, 18, 25, 35, 36, 39, 41, 42, 43 i 44 (wspólnotowy znak towarowy nr 3 749 801), przy czym sprzeciw dotyczył rejestracji dla usług z klasy 36.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009⁽¹⁾, ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 20 kwietnia 2011 r. — Siemens przeciwko Komisji

(Sprawa T-223/11)

(2011/C 194/27)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Siemens AG (Monachium, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci J. Risse, R. Harbst i H. Haller)

Strona pozwana: Europejska Wspólnota Energii Atomowej, reprezentowana przez Komisję Europejską

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Zasadzenie od pozwanej zapłaty na rzecz skarżącej kwoty 16 114 147 EUR, podwyższonej o odsetki w wysokości 8 punktów powyżej niemieckiej bazowej stopy odsetek, począwszy od dnia 20 kwietnia 2011 r.; oraz
- zasądzenie od pozwanej zwrotu całości kosztów zastępstwa procesowego oraz pozostałych wydatków poniesionych przez skarżącą w ramach niniejszego postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy: zgodnie z umową zawartą z pozwaną skarżąca jest uprawniona do żądania zwrotu poniesionych przez nią dodatkowych kosztów.
- 2) Zarzut drugi: ewentualnie tenże zwrot kosztów powinien zostać dokonany zgodnie z prawem niemieckim, mającym zastosowanie do umowy, a dokładnie zgodnie z § 313 niemieckiego kodeksu cywilnego (BGB).

Skarga wniesiona w dniu 21 kwietnia 2011 r. — Caventa przeciwko OHIM — Anson's Herrenhaus (BERG)

(Sprawa T-224/11)

(2011/C 194/28)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Caventa AG (Rekingen, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat J. Krenzel)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Anson's Herrenhaus KG (Düsseldorf, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 10 lutego 2011 r. w sprawie R 1494/2010-1;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „BERG” dla towarów z klas 25 i 28 (zgłoszenie nr 7 115 009).

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Anson's Herrenhaus KG

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny znak towarowy „Christian Berg” dla towarów i usług z klas 3, 18, 25 i 35 (wspólnotowy znak towarowy nr 338 36 76), przy czym sprzeciw dotyczył rejestracji dla towarów z klas 25 i 28

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 ⁽¹⁾, ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 21 kwietnia 2011 r. — Caventa przeciwko OHIM — Anson's Herrenhaus (BERG)

(Sprawa T-225/11)

(2011/C 194/29)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Caventa AG (Rekingen, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat J.Krenzel)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Anson's Herrenhaus KG (Düsseldorf, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 10 lutego 2011 r. w sprawie R 740/2010-1;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „BERG” dla towarów z klas 25 i 28 (zgłoszenie nr 7 124 084)

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Anson's Herrenhaus KG

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny znak towarowy „Christian Berg” dla towarów i usług z klas 3, 18, 25 i 35 (wspólnotowy znak towarowy nr 338 36 76), przy czym sprzeciw wniesiono wobec rejestracji w odniesieniu do towarów z klas 25 i 28

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art.8 ust.1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 ⁽¹⁾, z uwagi na to, że nie ma prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Wersja ujednolicona) (Dz.U. L 78, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 26 kwietnia 2011 r. — Wall przeciwko OHIM — Bluepod Media Worldwide (bluepod media)

(Sprawa T-227/11)

(2011/C 194/30)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Wall AG (Berlin, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat A. Nordemann)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Bluepod Media Worldwide Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie częściowej nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 10 lutego 2011 r. w sprawie R 301/2010-1; i
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Bluepod Media Worldwide Ltd

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „bluepod media” dla towarów i usług z klas 9, 35, 38 i 41 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 6099709

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: graficzny wspólnotowy znak towarowy nr 5660972 „blue spot” dla usług z klas 35, 36, 37 i 38; słowny międzynarodowy znak towarowy nr 880800 „BlueSpot” dla usług z klas 35, 37 i 38; zarejestrowany w Niemczech słowny znak towarowy nr 30472373 „BlueSpot” dla usług z klas 35, 37 i 38

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: częściowe uwzględnienie odwołania i częściowe odrzucenie zgłoszenia; odpowiednio, uwzględnienie zgłoszenia w pozostałym zakresie i częściowe oddalenie sprzeciwu.

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 ze względu na błędną ocenę Izby Odwoławczej, że nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

Skarga wniesiona w dniu 4 maja 2011 r. — Stichting Greenpeace Nederland i PAN Europe przeciwko Komisji

(Sprawa T-232/11)

(2011/C 194/31)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Stichting Greenpeace Nederland (Amsterdam, Niderlandy) i Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat B. Kloostera)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie decyzji Komisji z dnia 1 marca 2011 r. (Ares(2011)223668) za niezgodną z rozporządzeniem nr 1367/2006/WE⁽¹⁾;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 1 marca 2011 r. (Ares(2011)223668);
- nakazanie Komisji dokonania oceny co do istoty wniosku o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej z dnia 20 grudnia 2010 r. w terminie wyznaczonym przez Sąd;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy podnoszący, że strona pozwana miała obowiązek przeprowadzenia wewnętrznej procedury odwoławczej w odniesieniu do dyrektywy 2010/77/UE⁽²⁾ na wniosek skarżących na tej podstawie, że wspomniana dyrektywa nie ma ogólnego zastosowania, jak utrzymuje strona pozwana, ale jest raczej aktem zawierającym konkretne i indywidualne decyzje oparte na indywidualnych wnioskach zainteresowanych producentów.
- 2) Zarzut drugi podnoszący, że zaskarżona decyzja jest niezgodna z rozporządzeniem nr 1367/2006/WE, gdyż dyrektywa 2010/77/UE zawiera kilka aktów administracyjnych obejmujących indywidualne decyzje wydane na indywidualne wnioski. Ponadto, ponieważ wspomniana dyrektywa nie została przyjęta w ramach kompetencji legislacyjnych Komisji, należy zagwarantować dostęp do wymiaru sprawiedliwości w odniesieniu do tej dyrektywy.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty (Dz.U. L 264, s. 13).

⁽²⁾ Dyrektywa Komisji 2010/77/UE z dnia 10 listopada 2010 r. zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w odniesieniu do dat wygaśnięcia włączenia niektórych substancji czynnych do załącznika I (Dz.U. L 293, s. 48).

Skarga wniesiona w dniu 26 kwietnia 2011 r. — Glaxo Group przeciwko OHIM — Farmodiética (ADVANCE)

(Sprawa T-243/11)

(2011/C 194/32)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Glaxo Group Ltd (Greenford, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: O. Banito, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Farmodiética — Cosmética, Dietética e Produtos Farmacêuticos, Lda (Estdarda de S.Marcos, Portugalia)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zawieszenie postępowania do chwili rozstrzygnięcia wytoczonego w Portugalii powództwa o unieważnienie, gdyż w powództwie tym zakwestionowano jedyną podstawę odrzucenia zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 6472971, a w razie gdy to powództwo o unieważnienie nie zostanie uwzględnione,
- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 25 lutego 2011 r. w sprawie R 665/2010-4; i
- obciążenie OHIM lub Farmodiética — Cosmética, Dietética e Produtos Farmacêuticos, Lda kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „ADVANCE” dla towarów z klasy 5 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 6472971

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Farmodiética — Cosmética, Dietética e Produtos Farmacêuticos, Lda

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: zarejestrowany w Portugalii graficzny znak towarowy nr 417744 „ADVANCIS CAPS MORE BIOAVAILABLE. MORE EFFECTIVE” dla towarów z klas 3 i 5

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 65 ust. 2 rozporządzenia Rady nr 207/2009 ze względu na to, że Izba Odwoławcza: i) uznała, że strona skarżąca nie zakwestionowała decyzji Wydziału Sprzeciwów z dnia 25 lutego 2010 r. w odniesieniu do podobieństwa rozpatrywanych towarów; ii) uznała, że nie ma powodu do odstąpienia od decyzji Wydziału Sprzeciwów z dnia 25 lutego 2010 r. w odniesieniu do podobieństwa rozpatrywanych towarów; iii) nie przeprowadziła analizy, czy rozpatrywane towary z klasy 3 są podobne czy niepodobne do rozpatrywanych towarów z klasy 5; iv) nie wyjaśniła, dlaczego istotne jest wzięcie pod uwagę, jak oznaczenia wymawiane są po angielsku, gdy odnośnym obszarem jest Portugalia; v) uznała, że kolidujące ze sobą znaki towarowe są podobne na płaszczyźnie fonetycznej po angielsku; vi) zastosowała niepoprawne kryterium w odniesieniu do porównania oznaczeń, w ten sposób błędnie ustalając, że poziom podobieństwa jest przeciętny; i vii) zastosowała niepoprawne i niepełne kryteria, oceniając całościowe prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd.

Skarga wniesiona w dniu 6 maja 2011 r. — ClientEarth and International Chemical Secretariat przeciwko ECHA

(Sprawa T-245/11)

(2011/C 194/33)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ClientEarth (Londyn, Zjednoczone Królestwo) i The International Chemical Secretariat (Göteborg, Szwecja) (przedstawiciel: adwokat P. Kirch)

Strona pozwana: Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że strona pozwana naruszyła konwencję z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska;
- stwierdzenie, że strona pozwana naruszyła rozporządzenie (WE) nr 1367/2006⁽¹⁾;
- stwierdzenie, że strona pozwana naruszyła rozporządzenie (WE) nr 1049/2001⁽²⁾;
- stwierdzenie nieważności zawartej w odpowiedzi potwierdzającej strony pozwanej z dnia 4 marca 2011 decyzji o wstrzymaniu udostępnienia żądanych dokumentów; oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania, w tym kosztami interwenienta w przypadku jego wstąpienia do sprawy.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca domaga się na podstawie art. 263 TFUE stwierdzenie nieważności zawartej w odpowiedzi potwierdzającej strony pozwanej z dnia 4 marca 2011 decyzji o odmowie dostępu do dokumentów zawierających nazwiska i dane kontaktowe podmiotów rejestrujących (wytwórców i importerów) znacznej liczby substancji uznawanych za niebezpieczne dla zdrowia ludzkiego i środowiska oraz ilości tych substancji obecnych na rynku UE.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy, zgodnie z którym zaskarżona decyzja narusza art. 8 ust. 2 rozporządzenia nr 1049/2001 ze względu na nieudzielenie odpowiedzi w przepisany terminie na potwierdzający wniosek strony skarżącej oraz niewskazanie przyczyn uzasadniających takie opóźnienie.

- 2) Zarzut drugi, zgodnie z którym zaskarżona decyzja narusza art. 4 ust. 4 i art. 4 ust. 6 rozporządzenia nr 1049/2001 ze względu na nieskonsultowanie się z podmiotami rejestrującymi z zamiarem oceny, czy posiadają one handlowy interes w ujawnianiu żądanych dokumentów, oraz nieprzedstawienie wystarczającego uzasadnienia w celu dowiedzenia, że było jednoznaczne, iż dokumenty te nie mają być ujawnione.
- 3) Zarzut trzeci, zgodnie z którym zaskarżona decyzja narusza art. 4 ust. 1, 2, 3 i 4 konwencji z Aarhus ze względu na uniemożliwienie stronie skarżącej dostępu do żądanych informacji. Zaskarżona decyzja narusza także art. 6 ust. 1 rozporządzenia nr 1367/2006 z uwagi na odstąpienie od zawężającej wykładni wyjątków przewidzianych w art. 4 rozporządzenia nr 1049/2001 z uwzględnieniem interesu publicznego w ujawnieniu dokumentów oraz okoliczności, czy żądane informacje dotyczą emisji do środowiska.
- 4) Zarzut czwarty, zgodnie z którym zaskarżona decyzja narusza art. 4 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1049/2001 ze względu na niewykazanie, że ujawnienie żądanych dokumentów poważnie naruszyłyby proces podejmowania decyzji przez ECHA, oraz art. 4 ust. 2 tiret pierwsze tego rozporządzenia z uwagi na niewykazanie istnienia interesu handlowego w ich ujawnianiu.
- 5) Zarzut piąty, zgodnie z którym zaskarżona decyzja narusza art. 4 ust. 3 akapit drugie oraz art. 4 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1049/2001 ze względu na niedokonanie oceny, czy istnieje interes publiczny przemawiający za ujawnieniem żądanych dokumentów, oraz nieprzedstawienie szczegółowego uzasadnienia odmowy ich ujawnienia.

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty (Dz.U. L 264, s. 13).

(²) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43).

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści (ciąg dalszy)	Strona
2011/C 194/30	Sprawa T-227/11: Skarga wniesiona w dniu 26 kwietnia 2011 r. — Wall przeciwko OHIM — Bluepod Media Worldwide (bluepod media)	18
2011/C 194/31	Sprawa T-232/11: Skarga wniesiona w dniu 4 maja 2011 r. — Stichting Greenpeace Nederland i PAN Europe przeciwko Komisji	19
2011/C 194/32	Sprawa T-243/11: Skarga wniesiona w dniu 26 kwietnia 2011 r. — Glaxo Group przeciwko OHIM — Farmodiética (ADVANCE)	19
2011/C 194/33	Sprawa T-245/11: Skarga wniesiona w dniu 6 maja 2011 r. — ClientEarth and International Chemical Secretariat przeciwko ECHA	20

CENY PRENUMERATY w 2011 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

